

Februari 2023
Jaargang 11
Nummer 82

PORTA FIDEI

*Een licht
dat voor
de heidenen
straalt*

NIEUWS UIT DE
WERELDFAMILIE
P. 10

PRIORIJ
KLAARLAND
P. 12

HEILIGE SCHOLASTICA
P. 17

Afgiftekantoor 2099
Antwerpen X
P 914880
maandelijks
(behalve in augustus)

RADIO MARIA

Zoals uw heilig huisgezin
verenigd is naar ziel en zin,
zo zij elk huisgezin gewijd
aan zoveel liefde en innigheid.

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werken mee aan dit nummer:
Joris Abts, Kevin Colle, Marianne
Hubin, Michaël Rodenbach,
pr. Karlo Tyberghien, Nele
Uytterhoeven, Joris Vermeulen

Foto's:
Redactie

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

**Abonnementen en
gegevensverwerking:**

Radio Maria
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

Steun Radio
Maria

BE49 7333 7333 7771

EDITORIAAL

"Ga, en maak alle volkeren tot leerling"

Mt. 28, 19

Beste vrienden,

Zoals zo vaak in een verhaal eindigt ook het Evangelie met een positieve noot. Het loopt allemaal goed af. Toch gebeurt er in het Evangelie nog meer dan in een gewoon boek. De lezer – wij dus – wordt niet fictief, maar wel reëel in het verhaal betrokken. Het goede einde is namelijk ook ons deel, met die voorwaarde dat wij geloven in de Zoon van God die vlees is geworden en onder ons heeft gewoond. Het is diezelfde Jezus die op het einde van het Evangelie verrijst en ten hemel stijgt waar Hij bij de Vader leeft voor de eeuwigheid. Het gaat hier natuurlijk niet om één of ander verhaal, maar wel om een werkelijkheid waarin wij kunnen geloven. Het leven op aarde heeft een eindbestemming, en deze is niet de dood, maar wel het leven, het eeuwig leven. Alvorens naar de hemel op te gaan was er nog een boodschap van Jezus gericht aan zijn leerlingen. Het goede nieuws mochten ze niet voor zichzelf houden, maar moesten ze verkondigen aan de gehele mensheid die nog komen zou. "Jezus kwam op hen toe en zei: Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Ga, en maak alle volkeren tot leerling; doop hen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest, en leer hun alles onderhouden wat Ik jullie geboden heb. Weet wel, Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld." (Mt. 28, 18-20)

Voor velen die naar Radio Maria luisteren geldt dat zij reeds gedoopt zijn zoals beschreven staat op het einde van het Mattheusevangelie. Dit betekent echter niet dat wij voldaan zouden hebben aan de voorwaarden die Jezus oplegt. Integendeel, Jezus vermeldt ook nog dat we alles moeten onderhouden wat Hij ons geboden heeft. Het is pas dan dat wij behoren tot de menigte van leerlingen die Jezus beoogt te

Radio Maria nodigt u uit om op 31 mei
2023 samen op bedevaart te gaan naar de
Maagd der Armen te Banneux.
Meer info volgt.

Noteer alvast deze datum in uw agenda!

vormen. Hierin ligt de taak van de Kerk, die van 2000 jaar geleden bij het begin, maar tevens die van vandaag. "Maak alle volkeren tot leerling". Met andere woorden zouden we kunnen stellen dat het aan de Kerk is toevertrouwd om de mensen de kennis te geven over de leer van Jezus, en deze is de leer van de ware Liefde, zoals Jezus het zelf heeft voorgeleefd. Als men dan tot geloof komt, door die leer te aanvaarden, en ernaar te leven, dan kan men leven als gedoopte steunend op de constante aanwezigheid van de Heer. "Ik ben met jullie, alle dagen."

De evangelische oproep om alle volkeren tot leerling te maken, gericht aan de apostelen op de dag van Jezus' opgang naar de hemel, is vanzelfsprekend geen oproep exclusief gericht aan deze elf mannen. Ook wij moeten de oproep van Jezus verstaan als tot ons gericht. Het lijkt misschien niet altijd even gemakkelijk in te zien, maar zelfs zieken en eenzamen kunnen weldegelijk bijdragen aan de vorming van de grote menigte van leerlingen van Jezus. Een getuigenis, een glimlach, een daad van liefde, een gebed... het zijn allemaal mogelijkheden om de mensen Jezus te doen kennen en hen te leiden naar de bron die zo belangrijk is.

Radio Maria blijft hierin een steun voor velen. Ook zij begrijpt de oproep van Jezus als aan haar gericht. Met de middelen die de onze zijn proberen we met veel moed en ijver leerlingen te vinden die Jezus zeer genegen zijn. De afgelopen jaren zijn wij getuigen geweest van ware bekeringen, van mensen die zich ondanks vele moeilijkheden toch naar de Heer hebben gekeerd met geloof. We zijn Hem daarvoor zeer dankbaar. Ook u willen we onze dank betuigen, beste luisteraars, voor de onophoudelijke steun en het begeleidende gebed.

Zeer genegen in Jezus en Maria,

Pr. Karlo Tyberghien

Pr. Karlo Tyberghien
Programmadirecteur Radio Maria

LITURGISCHE KALENDER FEBRUARI

- 2 Opdracht van de Heer Maria -Lichtmis**
- 3** HH. Berlindis en gezellen
- 5 Vijfde zondag door het jaar**
(H. Agatha, maagd en martelares)
- 6** H. Amandus, bisschop
- 7** HH. Paulus Mikki en gezellen
- 8** H. Hiëronymus Emiliani
H. Josephina Bakhita
- 10** H. Scholastica, maagd
- 11** O.-L.-Vrouw van Lourdes
- 12 Zesde zondag door het jaar**
(H. Gertrudis van Nijvel)
- 14** HH. Cyrillus en Methodius
- 17** Zeven HH. Stichters van de Servietenorde
- 18** H. Bernadette Soubirous
- 19 Zevende zondag door het jaar**
(H. Bonifatius van Brussel, bisschop)
- 21** H. Petrus Damiani, bisschop en kerkleraar
- 22 Aswoensdag**
(Cathedra van de H. Apostel Petrus)
- 23** H. Polycarpus, bisschop en martelaar
- 25** H. Walburgis
- 26 Eerste zondag in de veertigdagentijd**

De Kerk is de gemeenschap van de heiligen

Geliefde broeders en zusters, goedendag!

In de loop van de voorbije weken hebben we de figuur van de Heilige Jozef beter leren kennen door ons te laten leiden door de weinige, maar belangrijke elementen die de evangelies ons geven en ook door aspecten van zijn persoonlijkheid die de Kerk in de loop der eeuwen aan het licht heeft kunnen brengen bij middel van gebed en verering. Uitgaande van dit *gemeenschappelijke aanvoelen*, dat in de geschiedenis van de Kerk de figuur van de Heilige Jozef heeft gekenmerkt, zou ik vandaag willen stilstaan bij een belangrijk geloofsartikel dat ons christelijke leven kan verrijken en ook onze relatie met de heiligen en met onze overledenen op de meest voortreffelijke wijze

richting kan geven. Ik heb het dan over: de gemeenschap van de heiligen. Vaak zeggen we in het Credo: *Ik geloof in de gemeenschap van de heiligen*. Maar als men vraagt: wat is dat de gemeenschap van de heiligen, dan denk ik aan mijn antwoord als kind: *Ha, de heiligen gaan te communie*. Dat is iets ... we verstaan niet wat we zeggen. Wat is de gemeenschap van de heiligen? Niet dat de heiligen de communie ontvangen. Het is iets anders.

Via de heiligen en Maria naar Jezus

Soms kan het christendom tot vormen van verering vervallen die meer een heidense dan christelijke mentaliteit vertolken. Het fundamentele verschil ligt in het feit dat ons gebed en onze verering als christenvolk in die gevallen niet steunt op vertrouwen in een menselijk wezen, of op een beeld of voorwerp ook al weten we dat ze heilig zijn. De profeet Jeremia herinnert er ons aan: *Dit zegt Jahwe: Vervloekt is hij die op mensen vertrouwt... Gezegend is hij die op Jahwe vertrouwt, en zich veilig weet bij Hem (17,5-7)*. Zelfs wanneer we ons tenvolle

toevertrouwen aan een heilige, of meer nog aan de Maagd Maria, dan heeft ons vertrouwen slechts waarde in relatie tot Christus. De weg naar deze heilige of naar Onze-Lieve-Vrouw eindigt daar niet. Neen. Hij leidt daarheen, maar voert tot Christus. Christus is de band die ons met Hem en met elkaar verbindt. Hij heeft een eigen naam: die band die ons allen verbindt, met elkaar en met Christus, is de 'gemeenschap van de heiligen'. Het zijn niet de heiligen die wonderen doen, neen! *Deze heilige doet veel mirakels...* Neen! Stop. Heiligen doen geen wonderen, slechts de genade van God die door hen werkt, doet dat. Wonderen worden door God gedaan, door de genade van God die via een heilige, rechtvaardige mens werkt. Dit moet duidelijk zijn. Sommige mensen zeggen: *Ik geloof niet in God, maar ik geloof in deze heilige*. Neen, dat is verkeerd. De heilige is een middelaar, iemand die voor ons bidt en tot wie wij bidden. Hij/zij bidt voor ons en de Heer schenkt ons genade. De Heer werkt door middel van de heilige.

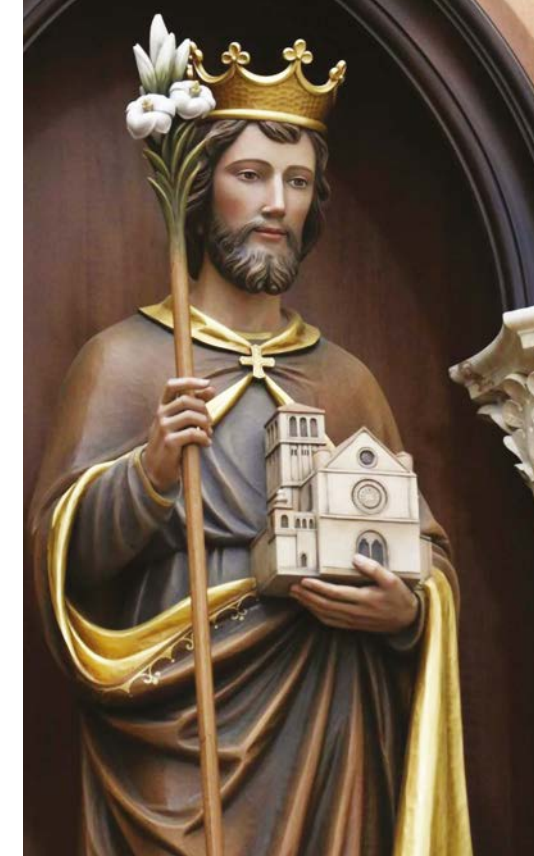
Verloste zondaars

Wat is dat dus de *gemeenschap van de heiligen*? De *Catechismus van de Katholieke Kerk (CKK)* zegt: *De gemeenschap van de heiligen is nu juist de Kerk (n. 946)*. Kijk wat een mooie bepaling: *De gemeenschap van de heiligen is nu juist de Kerk*. Wat betekent dit? Dat de Kerk voorbehouden is voor de volmaakten? Neen. Het betekent dat zij de gemeenschap is van de verloste zondaars. De Kerk is de gemeenschap van de verloste zondaars. Dat is een prachtige bepaling. Niemand kan zichzelf van de Kerk uitsluiten. Allemaal zijn we verloste zondaars. Onze heiligheid is vrucht van Gods liefde, die zich openbaart in de Christus, die ons heiligt door ons in ons onheil lief te hebben en ons ervan verlost. Immers, dankzij Hem vormen wij één lichaam, zegt de Heilige Paulus, waarvan Jezus het hoofd is en wij de ledematen (cf. 1 Kor 12,12). Dit beeld van het lichaam van Christus doet ons meteen verstaan wat het betekent met elkaar verbonden zijn in *communio*. De Heilig Paulus schrijft: *Wanneer een lid lijdt, delen alle ledematen in het lijden; wordt een lid geëerd, allen delen in de vreugde*. (1 Kor 12,26-27). Paulus zegt: wij vormen één lichaam, allen verbonden door het geloof, allen in gemeenschap: verbonden in gemeenschap met Jezus Christus. Dat is de gemeenschap van de heiligen.

Over de dood heen

Geliefde broeders en zusters, de vreugde en het leed dat mij raakt, gaat iedereen aan. Zo ook gaan de vreugde en het leed dat de broeder

of zuster naast ons raakt, ook mij aan. Ik kan niet onverschillig blijven voor anderen want we zijn allen deel van een lichaam, in verbondenheid. In die zin raakt de zonde van een afzonderlijke persoon altijd allen, en de liefde van elke enkeling raakt allen. Omwille van de gemeenschap van de heiligen is elk lid van de Kerk, in deze gemeenschap, met mij op diepe wijze verbonden. Ik zeg *met mij*, niet als paus. We zijn wederkerig op een diepe wijze verbonden en die band is zo sterk dat hij zelfs niet door de dood kan verbroken worden. Immers, de gemeenschap van de heiligen betreft niet slechts de broeders en zusters die op dit historisch ogenblik naast mij staan, maar ook hen die de aardse pelgrimstocht beëindigd hebben en de drempel van de dood hebben overschreden. Ook zij bestaan in verbondenheid met ons. Laten we beseffen, broeders en zusters, dat in Christus niemand zich kan verwijderen van hen, die we liefhebben want die band is een existentiële band. Een sterke verbondenheid verankerd in onze natuur zelf. De wijze van verbondenheid kan voor elkeen wijzigen, maar niets of niemand kan die band verbreken. *Padre, laten we denken aan hen die het geloof verloochend hebben, die afvallig geworden zijn, vervolgers van de Kerk, die hun doopsel hebben verloochend, horen die ook erbij?* Ja, ook zij, ook de vervloekers, allen. Wij zijn broeders. Dat is de gemeenschap van de heiligen. De gemeenschap van de heiligen verenigt de gelovigen op aarde en in de hemel.

Vrienden

In die zin is de vriendschapsband die ik met een broer of zus naast mij kan hebben ook mogelijk met een broeder of zuster die in de hemel is. Heiligen zijn vrienden met wie we relaties van vriendschap opbouwen. Wat wij verering van een heilige noemen – ik heb veel devotie voor die of die heilige – is in werkelijkheid een wijze om de liefde te verwoorden die ontspringt aan de band die ons verbindt. Ook in het dagelijks leven kan men zeggen: *Die kennis heeft veel verering voor zijn/haar bejaarde ouders*. Dat is geen wijze van liefhebben, maar een uiting van liefde. En allemaal weten we dat we een vriend steeds mogen aanspreken, zeker wanneer we in moeilijkheden verkeren en hulp nodig hebben. Wij hebben vrienden in de hemel. Allemaal hebben we vrienden nodig. Allen hebben we nood aan betekenisvolle relaties die ons helpen om het leven aan te kunnen. Ook Jezus had vrienden en ging tot hen

op de meest beslissende ogenblikken van zijn menselijk bestaan. In de geschiedenis van de Kerk zijn er vaste gegevens die de gelovige gemeenschap vergezellen. Op de eerste plaats de grote liefde voor en de sterke band met Maria die de Kerk altijd gecultiveerd heeft; zij de Moeder van God en onze Moeder. En ook de bijzondere verering en liefde voor de Heilige Jozef. Immers, feitelijk heeft God aan hem het meest kostbare toevertrouwd: zijn Zoon Jezus en de Maagd Maria. Het is dankzij de gemeenschap van

DE GEBEDSINTENTIE VAN DE
HEILIGE VADER
TOEVERTROUWD AAN
ZIJN WERELDWIJDE
GEBEDSNETWERK

FEBRUARI

*Voor parochies
Wij bidden dat parochies, door
verbondenheid centraal te stellen,
steeds meer gemeenschappen
worden van geloof, broederschap
en gastvrijheid voor de meest
behoefenden.*

de heiligen dat wij de heilige mannen en vrouwen nabij weten die onze patroonheiligen zijn en wier naam wij, bijvoorbeeld, dragen of die de naam geven aan onze kerk of aan de plaats waar we wonen of uit persoonlijke devotie. Dat is het vertrouwen dat ons moet bezielen telkens we ons tot hen richten op de belangrijke ogenblikken van ons leven. Verering van de heiligen is geen magie of bijgeloof. Het is eenvoudigweg spreken met een broer of een zus die bij God is, die de goede weg gegaan is, een heilig leven, een voorbeeldig leven en nu voor het aanschijn van God is. Ik praat met die broer of met die zus en vraag om voorspraak in mijn noden.

Gebed

Daarom houd ik eraan deze catechese te besluiten met een gebed tot de Heilige Jozef dat mij bijzonder dierbaar is en dat ik al veertig jaar elke dag bid. Het is een gebed dat ik aantrof in een gebedenboek van de zusters van Jezus en Maria, uit 1700, einde achttiende eeuw. Het is heel mooi, maar het is meer dan een gebed. Het is een uitdaging aan deze vriend, deze vader, deze beschermer die de Heilige Jozef is. Het zou mooi zijn, mochten jullie dit gebed aanleren en het daarna herhalen. Ik lees het:

Glorierijke aartsvader Heilige Jozef, wiens macht onmogelijke zaken mogelijk maakt, kom mij te hulp op dit ogenblik van angst en tegenspoed. Neem onder jouw bescherming de erge en moeilijke situaties die ik je toevertrouw, zodat een gelukkige uitkomst mogelijk wordt. Mijn geliefde Vader, ik stel al mijn vertrouwen in jou. Laat het niet gebeuren dat ik ijdel jou heb aanroepen. En aangezien jij alles kunt, zo dicht bij Jezus en Maria, toon mij dat je goedheid zo groot is als je macht.

Het einde is echt een uitdaging, de Heilige Jozef uitdagen is het: En aangezien jij alles kunt, zo dicht bij Jezus en Maria, toon mij dat je goedheid zo groot is als je macht. Ik vertrouw mij elke dag toe aan de Heilige Jozef, met dit gebed, al meer dan 40 jaar. Het is een oud gebed.

VRAAG VAN DE MAAND

Het feest van de Opdracht van de Heer, die we beter kennen als Lichtmis, vieren we altijd op 2 februari. Zo komt veertig dagen na Kerstmis dit feest waar Maria Jezus binnen draagt in het huis van Zijn hemelse Vader.

De opdracht waarvoor Maria en Jozef stonden veertig dagen na de geboorte van Jezus in Bethlehem, is Hem opdragen aan God in de tempel van Jeruzalem. Volgens de Wet namen ouders hun pasgeboren jongens naar de tempel veertig dagen na hun geboorte, bij pasgeboren meisjes was dat tachtig dagen. Maria moest zichzelf na de geboorte volgens diezelfde Wet reinigen. Ten derde was er het voorschrift van twee duiven of tortels die geofferd moesten worden.

In de Schrift staat te lezen bij de evangelist Lucas dat de oude Simeon, die de belofte had ontvangen de Christus te zien voor hij stierf, door de Heilige Geest gedreven naar de tempel kwam op precies dezelfde dag als Maria en Jozef. Het moet een bijzonder zicht geweest zijn dat de oude man in de tempel in Jeruzalem het Kind in zijn armen nam en in een lofzang opstak: "Laat nu Heer, volgens uw Woord, uw dienaar in vrede heengaan. Mijn ogen hebben uw heil aanschouwd, dat Gij hebt bereid voor de volken. Het Licht dat voor alle heidenen straalt, de glorie van Israël uw volk." Jozef en Maria waren verbaasd terwijl de oude Simeon in zijn vurigheid verder ging met een zegen over het heilig gezin en wierp hen nog toe: "Zie, dit kind is bestemd tot val of opstanding van velen in Israël, tot een teken dat weersproken wordt, opdat de gezindheid van vele harten openbaar moge worden; en uw eigen ziel zal door een zwaard worden doorboord." Daarbovenop prees de profetes Hanna ook het Kind als Messias nadat ze het viertal aantrof in de tempel. Ze vertelde het aan iedereen die het wilde horen. Hanna was een weduwe met een bijzonder rijk gebedsleven die de eerste en de laatste bezoeker was in Gods huis in Jeruzalem, elke dag opnieuw.

Zeker is dat in de stad Jeruzalem deze gebeurtenis, de veertigste dag na de geboorte van Christus, onder de christenen uitgebreid een plaats kreeg op de kalender

Anno Domini

Iedere maand brengt dit programma een greep uit de opvallendste gebeurtenissen uit de wereldgeschiedenis van de Kerk. Zo hoort u in een dwarsdoorsnede verhalen uit de grote familie van gelovigen doorheen de tijd.

Anno Domini is te beluisteren iedere eerste week van de maand op dinsdag om 13u, op woensdag om 20u15 en op zondag om 4u45.

Maria Lichtmis?!

Michaël Rodenbach

met feesten. De heilige apostel Jakobus de mindere die na de Hemelvaart van Jezus in de stad bleef, zou dus mee aan de basis kunnen liggen van Lichtmis. Daarna verspreidde het feest zich geleidelijk aan in het Oosten. De Armeniërs noemden het feest 'De komst van de Zoon van God tot in de Tempel', met als datum 14 februari. In Egypte kreeg het de naam 'Presentatie' mee. Keizer Justinianus had een bijzondere devotie voor dit feest. Deze keizer uit de zesde eeuw na Christus liet het Oost-Romeinse Rijk weer opbloeien en gaf de opdracht om de kerk Hagia Sophia te bouwen, de heilige Wijsheid. Die Oost-Romeinse keizer voerde als dank na gebedsverhoring Lichtmis in over heel zijn rijk. Justinianus kwam tot dat besluit omdat een pestepidemie in zijn hoofdstad Constantinopel was gestopt. Het zou ook op dat punt in de geschiedenis zijn dat Latijnse christenen meer aandacht voor de gebeurtenis kregen. In die Latijnse christenheid kwam Maria centraler te staan en groeide het gebruik van kaarsen in onze donkere winterdagen. Al bleef de bijzondere verbinding met de Griekse christenheid staande met de hymne Adorna thalamum tuum Sion geschreven door de heilige Johannes van Damascus. In de Romeinse traditie is dit een van de weinige stukken muziek en tekst die geleend werden bij de Grieken.

We vieren dus op 2 februari, veertig dagen na Kerstmis, dat het Licht van de wereld in de tempel van Jeruzalem binnentrad. Dit feest begint in de kerk met kaarsen die een zegen krijgen, waarop die worden aangestoken in een processie. Tijdens dit gebeuren klinkt doorgaans de lofzang van Simeon. De populariteit van dit feest blijkt ook uit onze culinaire traditie die we terugvinden in deze spreuk: **Op Lichtmis is er geen vrouwken zo arm, of zij maakt haar panneken warm. Onze pannenkoeken die we gebruikelijk die dag eten, verwijzen mee naar het Licht dat voor alle heidenen straalt.**

Pelgrim in eigen land

**Iedere
donderdag
om 20u30**

met heruitzending
op vrijdag om 10u30
en op zondag
om 8u50

In het begin van het jaar trekken we opnieuw op pelgrimstocht richting Maria! Deze keer is het einddoel van onze bedevaart de Kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Steenberghe of 'Zoete Waters'.

We trekken door de Leuvense binnenstad en ontdekken zo de rijke geschiedenis van de Abdij van Keizersberg, het Kleine Begijnhof en de voormalige Sint-Geertruiabdij.

Ontdek met ons de zeven wonderen van Leuven en haar Fiere Margriet, de indrukwekkende Sint-Pieterskerk en bezoek de grafkapel van de heilige Pater Damiaan.

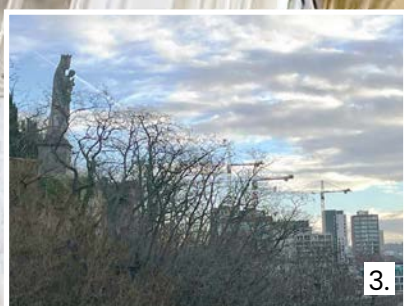
Scan me

1.

2.

3.

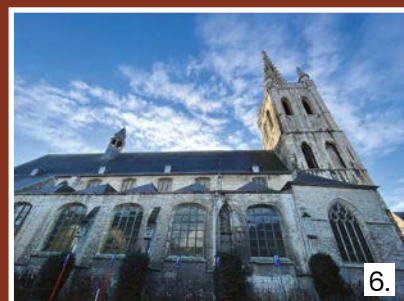
Sint-Pieterskerk

4.

5.

6.

Onze-Lieve-Vrouw van Steenberghe

We verpozen langs de eeuwenoude watermolen van het kasteel van Arenberg en gaan in gesprek met tochtgenoten onderweg, zo naar de studio's van Radio Maria.

Tot slot nemen we de fiets richting de kapel. Op deze wijze zullen we Maria's voorspraak vragen over het komende jaar en over al uw intenties!

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

1. Station van Leuven 2. Toegangspoort Abdij Keizersberg 3. Maria waakt over de stad Leuven 4. Sluis aan de Dijle 5. Sluispark 6. Sint-Geertruikerk 7. Voormalige Abdij van Sint-Geertrui - Samengestelde gevels uit brokstukken na Wereldoorlog I 8. Fiere Margriet 9. Stadhuis 10. Kapel van Sint-Antonius 11. Graf van H. Pater Damiaan 12. Sint-Donatuspark 13. Groot Begijnhof 14. Kasteel van Arenberg met 700 jaar oud waterrad 15. Studio van Radio Maria

Klein Begijnhof

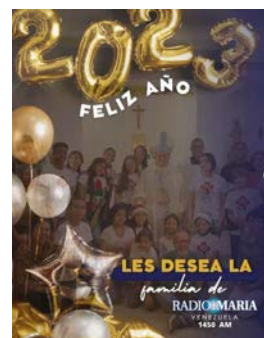
Padre Livio, Emanuele Ferrario en Paus Benedictus XVI

Padre Livio Fanzaga, de priesterdirecteur van Radio Maria Italië en geestelijke adviseur van alle priesterdirecteurs van Radio Maria's over gans de wereld stuurde volgend bericht, na het overlijden van Paus Benedictus XVI.

"Beste vrienden,
Benedictus XVI is vanaf zijn kardinaatschap een trouwe vriend van Radio Maria geweest en heeft ons altijd hoog gewaardeerd, omdat hij Radio Maria als een doeltreffend evangelisatiemiddel beschouwde.
Nadat hij paus was geworden, heeft hij ons drie keer ontmoet op onze wereldconferenties en ons altijd aangemoedigd om onze missie ten dienste van de Kerk te vervullen.
Tijdens mijn laatste ontmoeting met hem, toen hij mij de hand schudde, zei hij tegen mij: "Ik weet dat je goed werk doet. Ga zo door!"
Paus Benedictus heeft, ook als paus-emeritus, een buitengewone missie volbracht, namelijk de Kerk ondersteunen met gebed, zoals paus Franciscus enkele dagen geleden zei.
Tegelijkertijd was hij een licht voor de hele Kerk, dat de duisternis verlichtte met het getuigenis van zijn geloof, dat onwrikbaar werd voortgezet tot het einde van de rit.
Dank u, beste paus Benedictus!
Blijf in de hemel bidden voor ons die ons in een tijd van beproeving bevinden."

Uw Pater Livio

RADIO MARIA VENEZUELA

Radio Maria Venezuela wenst haar luisteraars een Gelukkig Nieuwjaar met de volgende boodschap: "Aan al onze lieve luisteraars wensen wij een gezegend en gelukkig nieuw jaar 2023, wij hopen dat ons programma uw persoonlijke en spirituele groei kan blijven helpen.

Dank u dat u deel uitmaakt van deze familie van Radio Maria Venezuela. Laten we ons door de Heilige Maagd laten leiden naar haar Zoon Jezus!"

De Heilige Mis werd voorgegaan door Pater Eddy Polo. De zusters Augustinessen van het Heilige Hart van Jezus verzorgden de muziek.

RADIO MARIA LETLAND

Op 3 januari om 17.00 uur was de aartsbisschop van Riga, Zbigne Stankevics, te gast in het programma "Een gesprek met de bisschop" bij Radio Maria Letland. Het programma begon met een eerbetoon aan wijlen emeritus paus Benedictus XVI. Ook bespraken ze de boodschap van paus Franciscus op de Werelddag van de Vrede in de context van de oorlog in Oekraïne. Het tweede deel van het programma was gewijd aan het beantwoorden van allerlei vragen van de luisteraars.

Kerstfeest bij RADIO MARIA ITALIË

Bij Radio Maria Italië hadden ze een klein kerstfeestje. Naast een kerstvertelling met live muziek, was er een moment van verbroedering met luisteraars en vrijwilligers met kerstbrood! En dit allemaal live uitgezonden op Radio Maria Italië.

RADIO MARIA MACEDONIË

Een moment van gebed met kinderen op Radio Maria Macedonië.

RADIO MARIA OEKRAÏNE

Een mooie foto van alle vrijwilligers van Radio Maria Oekraïne in Kiev, genomen tijdens de kerstperiode.

RADIO MARIA PAPUA NIEUW GUINEA

Jonge vrouwen zingen kerstliederen in de studio's van Radio Maria Papua New Guinea!

RADIO MARIA CONGO – afdeling Kisangani

Bij Radio Maria Congo, in de studio's van het onderstation in Kisangani was er groot feest. Ze vierden 120 jaar van evangelisatie in Yanonge, en dit samen met de aartsbisschop van Kisangani Mgr. Marcel Utembi Tapa.

LUISTERAARS AAN HET WOORD

Beste Radio Maria vrienden.
Dank voor de mooie muziek en voor de live uitzending die er aankomt op kerstavond, zeker heel fijn voor mensen die zoals ik geen familie meer hebben. Radio Maria... een grote familie. Deze ochtend hoorde ik op jullie radio 'Blijf mij nabij wanneer het avond wordt'. Ik kreeg er de tranen van in mijn ogen. Exact vijf jaar geleden overleed plots mijn vader en ik was kapot van verdriet. Het enige wat ik de uren/dagen na zijn overlijden deed, was dit liedje eindeloos op mijn gitaar tokkelen: God, Vader blijf mij nabij...
Misschien is dit een kerstlied en kan het in de kerstuitzending of anders had ik het graag eens in vivo gehoord. Met dat lied is het telkens alsof mijn vader/Vader komt bevestigen dat hij/Hij mij nabij blijft. Genegen kerstgroeten.

Hilde

Graag willen wij jullie allen persoonlijk met een oprecht hart danken voor uw toegewijde en trouwe inzet. Radio Maria is een groot en kostbaar geschenk voor ons en zovele mensen. Het verbindt de aarde met de hemel... door de eucharistie, de zovele mooie en krachtige gebeden, de diepgaande catechese, de bijbelteksten, de heiligenverhalen, Radio Vaticaan, de hemelse liedjes enz. Door Radio Maria en jullie apostolaat zijn zoveel mensen op hetzelfde moment verbonden met elkaar en met God. Door deze eenheid zijn wij één grote familie... en zal zeker Gods Liefde zegevieren.

Leen

Ik luister iedere dag naar Radio Maria, zelfs 's nachts als ik niet kan slapen met mijn slaap apneu. Maar toch voel ik steeds rust in jullie programma en muziek. Dank en proficiat.

Peter

Trappistinnen van Priorij Onze-Lieve-Vrouw van Klarland

Joris Abts

In het uiterste noorden van de provincie Limburg, op een boogscheut van de Nederlandse grens, bevindt zich de Priorij van Onze-Lieve-Vrouw van Klarland, het klooster van de zusters Trappistinnen. Eenvoudige gebouwen omgeven door bomendreven herbergen veertien zusters en hun gasten. De prachtige omgeving ademt een natuurlijke rust uit. Een ideale plek om te wandelen en te fietsen. Zeker ook om er de gemeenschap van de zusters te leren kennen, om samen met de gemeenschap te bidden tijdens het koorgebed en de abdijwinkel te bezoeken. Bij ons bezoek bracht het winterse landschap en de stilte van deze uitzonderlijke plek ons dadelijk in vervoering.

Klaarland

Priorij Onze-Lieve-Vrouw van Klarland werd in 1970 gesticht vanuit Brecht, vanuit de abdij van Onze-Lieve-Vrouw van Nazareth. De eerste vijf jaar woonde de jonge gemeenschap met zes zusters in de wijk Kiewit, nabij Hasselt. In 1975 werd een oude boerderij in Bocholt-Lozen gevonden. Het was de tweeeënveertigste plek die bezocht werd om een geschikte plek te vinden voor de nieuwe stichting. Langzamerhand zijn er stukjes bij aangebouwd. Tijdens ons bezoek vertelde de huidige priorin, zuster Rebekka ons dat ze op het moment van haar keuze voor het religieuze leven erg hield van de traditionele kloosters met een pandgang met binnentuin. Die was er echter niet toen ze in 2002 in Klarland aankwam. Maar de Heer gaf haar een knipoog. De plannen voor de pandgang hingen in de refter aan de muur op het moment dat ze in Klarland intrad. Vooraan ziet de priorij er nog uit als een boerderij, maar er is achteraan heel

wat bijgebouwd zodat het gebouw er nu echt uitziet als een klooster. In de beginjaren van de stichting zijn er twee zusters ingetreden, twee andere zijn ingetreden in de jaren '80. Het aantal is dan lange tijd hetzelfde gebleven. In 1996, tijdens de Algerijnse burgeroorlog, werden zeven monniken van het Tibhirine-klooster in Algerije ontvoerd en twee maanden vastgehouden voordat ze dood werden aangetroffen op 21 mei. Op het moment van de viering van 800 jaar Cîteaux in 1998 leefde in sommige monialen van de Orde het verlangen om een stichting te beginnen in een moslimland en het werk van de broeders van Tibhirine voort te zetten. Aan Klarland werd gevraagd om de kandidaten bij elkaar te brengen. De zusters hebben 'ja' gezegd op die oproep, in het vertrouwen dat jezelf geven voor de uitbreiding van de Orde ook vruchtbaar is voor het eigen klooster. Er werd in Klarland een groep gevormd met zusters uit verschillende gemeenschappen, uit Italië en

Argentinië, die zich zouden klaarmaken voor deze nieuwe stichting. Het oorspronkelijke opzet ging niet door, maar uiteindelijk zijn er vier Italiaanse zusters afgereisd naar Aleppo en is er een kloostertje gebouwd in Syrië. Een zuster uit de gemeenschap van Klarland is nadien ook vertrokken en heeft er gewoond tot het begin van de onlusten in 2011. De stichting is er nog steeds. Deze geschiedenis was voor de gemeenschap van Klarland van grote betekenis. Daarop is ze stilaan aangegroeid en uitgegroeid tot een stevige gemeenschap met veertien zusters.

Het leven in de priorij

Het leven van een trappistin rust op vier pijlers. De eerste, het gebed is natuurlijk heel belangrijk. De zusters zingen zeven keer per dag uit de Psalmen. Het is een gebed van lof en dank. Maar het is ook een roepen tot God waar voorbeden in vervat zitten. Sommige psalmen zijn ook protestliederen. Het bidden van de psalmen is als het ware heel de wereld voor God brengen. De tweede pijler is de H. Schrift lezen en erover mediteren, de Lectio Divina. Er wordt ook over de H. Schrift gelezen. "Als je kiest voor een leven met een sterke relatie tot God, dan moet je de relatie ook onderhouden", legt zuster Rebekka uit. "Door de Lectio Divina word je gevoed en tegelijk is het een soort venster naar buiten." Handenarbeid is ook belangrijk. Trappisten hebben in het verleden vaak ook een boerderij gehad. Het leven van een trappistin is van oorsprong heel 'aards', het is niet louter spiritueel. De zusters van Klarland maken confituur en kaarsen en bakken koekjes. Ze hebben een atelier voor liturgische gewaden. Met de handenarbeid werken ze mee met de Schepper, door ook zelf iets te maken, en voorzien ze in hun levensonderhoud. "God heeft bij de schepping de aarde aan de mens

gegeven om te bewerken", vertelt zuster Rebekka. "Dit is wat we doen met onze handenarbeid, ook al hebben we geen boerderij." De vierde pijler is gemeenschap. Voor zuster Rebekka is het leven in gemeenschap een sterk getuigenis voor deze tijd: "Samenleven en elkaars verschillen aanvaarden als een rijkdom." Voor zuster Rebekka is dat ook een deel van hun roeping, samenleven en vrede beoefenen heel in het klein. Als landen in vrede met elkaar willen leven, moet de vrede worden beoefend op het kleinste niveau. Het aspect van gemeenschap vormen is heel sterk gegroeid sinds het Tweede Vaticaans Concilie, vertelt zuster Irene. Er is een sterker accent gaan liggen op gemeenschapsvorming. De zwijgplicht werd afgeschaft. Voor het concilie mocht er enkel gesproken worden met de overste. Zuster Benedicta, die in die periode abdis was in het klooster van Brecht, spoorde de zusters aan tot gesprek met de andere zusters. Er werd in gespreksgroepen geleerd te luisteren naar elkaar. Op dat moment waren er in Brecht meer dan zestig zusters. Zuster Irene benadrukt: "Het was een bewogen periode, met heel wat zusters die uittraden. Tegelijk werd de vraag gesteld: "Wat verlangt u te doen met uw leven?" Uit deze bevraging is de stichting van de priorij van Onze-Lieve-Vrouw van Klarland gegroeid. Zuster Relindis vertelde ons tijdens het gesprek dat ze een sterke voorstander was van de vernieuwing: "Er ging heel veel tijd en energie naar bijkomstigheden waardoor we het essentiële niet meer konden beleven. Bij het begin van de stichting was ik er niet bij. Ik was ook graag in Brecht. Na een jaar viel er een zuster weg en heeft de overste mij gevraagd om mij aan te sluiten bij de zusters die vertrokken waren voor de nieuwe stichting. Stilletjes aan hebben we Klarland opgebouwd tot wat het nu is." "Het is ook niet dat trappistinnen,

Zuster Relindis

"Ik ben zuster Relindis, 91 jaar oud. Ik ben ingetreden in 1959. Als kind had ik er nooit aan gedacht om zuster te worden. De enige zuster die ik kende was de zus van mijn vader, een slotzuster van het H. Graf die we af en toe achter tralies bezochten. Een vreemde ervaring. Twaalf jaar oud leerde ik op het internaat in Bilzen de zusters van het H. Graf beter kennen. Tijdens een retraite bij de zusters van de Kindsheid Jesu, ik was toen 14 jaar oud, werd ik overrompeld door de ervaring dat God liefde is. Maar pas toen ik twintig was heb ik echt ervaren: "God vraagt van mij dat ik Hem wil volgen". Ik heb toen 'ja' gezegd, wat mij een grote blijheid gaf. Bij welke zusters ik zou intreden was nog niet duidelijk, het zou waarschijnlijk niet bij de zusters zijn waar ik op internaat was. Ik leerde de zusters Annunciaden kennen en het leek erop dat ik daar zou intreden. Verschillende mensen die ik kende waren ingetreden in Brecht, maar zo een streng klooster leek me niets voor mij. De jaren gingen verder. Ik was ondertussen 27 geworden. Op een koude winterdag, toen ik ziek op bed lag, overviel het mij gewoon: "De zusters in Brecht moeten het nu erg koud hebben, het is daar waar uw plaats is." Ik ging graag op reis, ik was graag onder vriendinnen. Het heeft zo'n drie dagen geduurd vooraleer ik mij gewonnen gaf: "Heer, als Gij mij daar wilt, moet Gij mij de kracht geven, want ik kan het niet." Toen werd ik kalm en wist ik dat ik in die richting moest verder gaan. Door de ziekte van mijn moeder heeft het nog een hele tijd geduurd, maar uiteindelijk ben ik op 11 oktober 1959 in Brecht ingetreden. De beginjaren vielen beter mee dan ik mij had voorgesteld, maar daarna kwamen natuurlijk de moeilijkheden. In het begin van de jaren '60 waren er meer uittredingen uit het religieuze leven dan intredingen. Ik heb gevochten om te weten of het echt mijn plaats was. In 1965 heb ik mijn eeuwige gelofte afgelegd. Ik heb ups en downs gekend, maar de Heer heeft me er telkens doorheen geholpen. Nu kan ik alleen maar danken. Ik ben dankbaar dat de Heer mij geroepen heeft, dankbaar voor wat het leven mij gegeven heeft.

Ik heb op een moment overwogen om missiezuster te worden, om Gods liefde voor de wereld kenbaar te maken. God is de steun van alles. Ik vind het daarom ook heel erg jammer dat God meer en meer uit de maatschappij verdwenen is. Ik heb geen missieactiviteit of onderwijsactiviteit. Het is aan de Heer om uit te maken wat Hij met mijn leven doet. Ik heb mij helemaal aan Hem gegeven, het ligt in zijn handen. Met Kerstmis en met Pasen stuur ik telkens een kaart of een brief naar de neven en nichtjes van de familie om hen te vertellen over Gods liefde voor ons en waarom de Heer de eerste plaats inneemt in mijn leven. Ze reageren hier ook op."

Zuster Irene

"Ik ben zuster Irene. Ik ben 96 jaar, ik ben de oudste van de gemeenschap. Toen ik zestien jaar oud was, in de oorlogsjaren van de oorlog 40-45, werd ik gegrepen door het voorbeeld van pater Kolbe, van zijn zelfgave in het concentratiekamp van Auschwitz. Dat is eigenlijk de kern van mijn roeping. Door een leerkracht, die een vriendin was van een nicht van mijn vader die trappistin was in Chimay, heb ik de weg naar daar leren kennen. Na de oorlog heb ik nog vele jaren gewerkt om onze familie te onderhouden, omdat mijn vader zonder werk was gevallen. Dat was mijn concrete gave aan de ander op dat moment. Maar de aantrekking tot het trappistenleven bleef. Omdat mijn ouders hier niet in toestemden heb ik elf jaar van mijn leven gegeven aan het onderwijs. Op een bepaald moment werd ik door een inspecteur niet meer aanvaard in het onderwijs en kwam de roeping om in te treden bij de Trappistinnen terug naar

boven. Ik ben ingetreden in de trappistenabdij van Brecht. De Heer en de gemeenschap hebben mij gevormd, hebben mij laten groeien in de gave aan Hem en aan de gemeenschap. Op het moment dat er sprake was van de nieuwe stichting vanuit Brecht, heb ik mij opgegeven en ben ik vertrokken als één van de stichteressen van Klarland."

Zuster Rebekka

Ik ben zuster Rebekka. Ik ben 55 jaar. Ik ben in 2002 aangekomen in Klarland. Ik had niet direct gedacht aan een kloosterleven. Ik was wel gewoon één of twee keer per jaar een week door te brengen in een klooster. En tijdens een verblijf heb ik me de vraag gesteld: "Zou dit leven niet iets voor jou zijn?" Ik heb met die vraag een tijdje geworsteld tot ik inzag dat mijn diepste verlangen was te leven voor God, puur en gratuite. Ik dacht eerst vooral aan een meer apostolisch leven, maar het leven van een trappistin was het leven waar ik helemaal tot leven kwam, een leven waar je helemaal leeft onder de blik van God. Als God zelf mij hiertoe uitnodigt, dan moet Hij weten wat Hij ermee doet. Ik heb daarop 'ja' gezegd. Ik heb Klarland leren kennen, het getuigenis van de oudere zusters, die echt mens geworden waren, sprak mij aan. Dit is een plek waar je echt 'mens van God kan worden'. Er zijn heel wat ramen in dit huis, die een uitzicht geven naar buiten. Klarland heet een slotklooster omwille van de concentratie op het innerlijke, maar niet omdat we niets willen zien van de buitenwereld. Ik ben in 2002 ingetreden en sinds 2011 ben ik priorin."

omdat ze dezelfde kap dragen, elk op één en dezelfde manier hun roeping moeten beleven", leert ons de priorin. De Trappistinnen volgen de regel van Sint-Benedictus. De zorg voor een aanpak aangepast aan iedere monnik was al aanwezig in die regel. Sinds het Tweede Vaticaans Concilie is hiervoor opnieuw meer aandacht. In de twaalfde eeuw was er een hervorming van de orde van Sint-Benedictus met onder andere de heilige Bernardus van Clairvaux. Dat zijn de cisterciënzers geworden. Het was abt Stefan Harding die als derde abt van Citeaux de nadruk heeft gelegd op het gemeenschapsleven. Hij heeft dit vastgelegd in de Carta Caritatis, het 'charter van liefde en eensgezindheid' dat samen met de regel van Sint-Benedictus het leven van de monniken en monialen vorm geeft. Zuster Irene vertelde ons hoe dankbaar ze is voor de hulp en de aandacht die ze mag ontvangen van haar medezusters: "Iedereen is bezorgd voor de ander, dat schept gemeenschap." Zuster Rebekka legt uit dat deze speciale aandacht ook vervat zat in het doel van de stichting van Klaarland: "Een kleine groep waar de onderlinge relaties ook van belang zijn, waar je Christus in de ander kan herkennen en ontmoeten." De orde van de Trappisten is gegroeid vanuit de terugkeer tot de regel van Sint-Benedictus. Deze beweging werd in de zeventiende eeuw vorm gegeven door Armand Jean de Rancé die abt was in de abdij Notre-Dame de la Trappe. De leden van de Cisterciënzers van de Strikte Observantie werden daarop Trappisten genoemd. Trappisten en Trappistinnen vormen samen één religieuze orde. De broeders en de zusters leven op dezelfde manier. Er is één generale abt met een raad van monniken en monialen. Er is één Generaal Kapittel van alle

abten en abdisen samen. Beslissingen worden samen genomen voor de hele orde. Om de drie jaar wordt er een Generaal Kapittel gehouden. De laatste jaren gaat dit telkens door in Assisië met een tweehonderdtal paters en zusters van over de hele wereld. De trappistenorde is geen bedelorde. Door handenarbeid wordt er voorzien in het eigen onderhoud. Enkel bij grote verbouwings- of onderhoudswerken wordt er beroep gedaan op giften. Abdijen die het moeilijker hebben om te overleven, zoals jonge stichtingen of abdijen in Afrika, kunnen beroep doen op het noodfonds van de orde. De kerk van de priorij is alle dagen open voor bezoekers. Vanaf vijf uur 's ochtends is de kerkdeur open voor iedereen die met de zusters wil meebidden. De priorij heeft ook een gastenverblijf van waaruit het makkelijker is om de gebedstijden van de gemeenschap mee te beleven. Vaak komen mensen ook vragen om gebed. Na het gesprek met de zusters woonden we het middaggebed bij van de zusters. Nadien waren we welkom in een gastenverblijf voor een kom heerlijke soep. De warmte deed ons deugd. De maaltijd werd door de gasten in stilzwijgen genoten met op de achtergrond mooie klassieke muziek. Op het einde van de maaltijd onderbraken we dit stilzwijgen voor een 'gemeenschapsmoment', om kennis te maken met de gasten alvorens weer huiswaarts te keren, met een handgemaakte kaars en een potje kweeperenconfituur als souvenir.

HEILIGE VAN DE MAAND

Heilige Scholastica

† 10 februari 543

In de ruïnes van het ooit grote Romeinse rijk, te midden van de politieke eindstrijd om wat overbleef van het West-Romeinse rijk, kwam in Nursia een bijzondere tweeling ter wereld. In deze kleine stad in het hart van Italië langs de Sabijnse bergen groeiden Benedictus en Scholastica samen op in de welvarende familie Eupropius. Scholastica zou zich in haar kindjaren hebben toegewijd aan God. Onduidelijk blijft of hun gezin verhuisde naar Rome, of enkel Benedictus vanaf een zeker leeftijd naar Rome trok om school te lopen en dus zijn tweelingzus ook verliet. Zeker is dat Scholastica in het huis van haar familie bleef wonen. Dames van haar stand bleven in huis tot op het moment van hun uithuwelijking. Misschien verbleef ze samen met andere godgewijde maagden in een huishouden om gemeenschap te vormen.

Het lijkt erop dat Scholastica samen met andere dames woonde in het huis van haar vader tot aan zijn dood en daarna verhuisde, dicht bij haar broer Benedictus. Het drietal dames vestigde zich op een lichte halve dagreis van Monte Cassino, daar waar haar broer in de ruïnes van een oude tempel de leefregel van bidden en werken in de praktijk bracht met heren kluizenaarszielen.

De bekendste passage uit haar leven, genomen uit een geschrift van abt Tosti, vond plaats net voor haar overlijden:

"Zij was van jongs af aan toegewijd aan Onze Lieve Heer en kwam eens per jaar haar broer bezoeken. De man Gods ging niet ver van de poort naar een plaats die wel tot de abdij behoorde, om haar daar te vermaken. Drie dagen voor Scholastica's dood ontmoetten zij elkaar voor het laatst, op een dag waarop de lucht zo helder was dat er geen wolkje te zien was. De tweelingzus smeekte haar broer om de nacht op die plaats door te brengen, maar

Gregorio De Ferrari, Dood van de heilige Scolastica, c. 1700

hij wilde daar niet mee instemmen en zei dat hij in geen geval de hele nacht buiten zijn abdij mocht blijven. Scholastica ontving deze ontkenning van haar broer en legde haar handen ineen op de tafel; terwijl zij haar hoofd erop boog, bad zij tot de almachtige God, en toen zij haar hoofd van de tafel ophief, viel er plotseling zo'n storm van bliksem en donderslagen en zo'n overvloed aan regen, dat noch de eervoorde Benedictus, noch de monniken die bij hem waren, hun hoofd buiten de deur konden steken. Drie dagen later zag Benedictus de ziel van zijn zus, die uit haar lichaam was getreden, in de gedaante van een duif ten hemel opstijgen; hij verheugde zich zeer over haar grote glorie en dankte de almachtige God met hymnen en lofprijzingen, en gaf het nieuws van haar dood door aan zijn monniken, die hij stuurde om haar lijk naar zijn abdij te brengen, om het te laten begraven in het graf dat hij voor zichzelf had voorzien".

De heilige Scholastica wordt daarom ook om voorspraak gebeden tegen stormwinden en hevige regen.

De leeswijzer

In de uitzending van januari werd aan de luisteraars o.a. dit boek over de Franse priester Eymard, de apostel van de eucharistie voorgesteld.

Morgen zal het te laat zijn.

Enkele jaren geleden op het Begijnhof in Amsterdam kwam een man de kapel uit. Hij leek beduusd, en zei tegen iemand die net naar binnen wilde binnengaan: "Wat gaat er een macht uit van dat witte rondje." De man was niet religieus; als toerist bezocht hij het Begijnhof en was dus ook even de kapel ingelopen. Daar was "aanbidding" gaande. Op het altaar stond een metalen voorwerp met daarin dat "witte rondje": een hostie die is geheiligd in de Mis. De man wist dat niet, maar was er wel door geraakt. Nadat hij zijn ervaring met een vreemde had gedeeld, verliet hij het Begijnhof.

Dat witte rondje kan iets met mensen doen. Zelf zag ik het voor het eerst in 2006 in een buitenlandse kerk, kort voordat ik katholiek zou worden. Er was net een eucharistieviering geweest; de priester plaatste een metalen houder (monstrans) op het altaar en knielde een korte tijd. Ik raakte onder de indruk, wellicht door de devotie van de anderen, maar ik begreep niet wat hier gaande was. Een maand later zag ik een monstrans in de Begijnhofkapel, en werd me uitgelegd wat dat was.

In de jaren daarna werd me duidelijk dat bidden bij een monstrans voor veel katholieken iets van vroeger was – "dat doen we niet meer". Tegelijk zag ik bij veel 'nieuwe' katholieken van diverse leeftijden en zeker bij jongeren juist een grote belangstelling. Zij zagen aanbidding als een verlengstuk van de eucharistie, als een gelegenheid tot een individuele en tegelijk gemeenschappelijke ontmoeting met de levende Heer. Op veel plaatsen zijn eucharistie en aanbidding tot

nieuw leven gekomen. Zo helpt een bisdom in Frankrijk parochies bij het ontwikkelen van een aanbiddingspraktijk; het bisdom krijgt veel meer aanvragen dan het aankan.

Eenzijds is in ons deel van de wereld sprake van een grote kerkelijke leegloop en lijkt God verdwenen; anderzijds zijn mensen op zoek naar innerlijke verdieping, zingeving en geestelijke gemeenschap. Het zou de Franse priester Pierre-Julien Eymard (1811-1868) bekend voorkomen. Destijds bezag hij de religieuze en morele ontredde in zijn land na de Revolutie, en verzuchtte: "De maatschappij heeft haar centrum van waarheid en naastenliefde verloren. Iedereen is geïsoleerd en in zichzelf gekeerd, iedereen wil zelfvoorzienend zijn." Hij zag ook dat er nood was aan iets anders.

Voor Eymard begon het antwoord in de eucharistie en de aanbidding. Daar wordt de mens gevoed met de liefde van Christus, en kan die vervolgens in het dagelijks leven in praktijk brengen. Om deze spiritualiteit onder de mensen te verspreiden, stichtte Eymard in een Parijse sloppenbuurt de Congregatie van het Heilig Sacrament. Die kent intussen vestigingen in vele landen, waaronder België en Nederland (sacramentijnen.nl). Behalve de leden die zijn ingetreden kent de congregatie ook buitenstaanders die zich verbinden als "associé" om te leven volgens de spiritualiteit van Eymard.

In dit boek schetst de Amerikaanse pater en sacramentijn Norman Pelletier sss met liefde en deskundigheid het bijzondere, moeilijke en inspirerende leven van de in 1962 heiligverklaarde Pierre-Julien Eymard, en zijn doorleefde visie op het belang van de eucharistie voor de wereld.

pater Jim Schilder

Titel: Morgen zal het te laat zijn. Het leven van de heilige Pierre-Julien Eymard, apostel van de Eucharistie

Auteur: Norman B. Pelletier

Kostprijs: € 15,50

Uitgeverij: Betsaida

ISBN: 978943207288

PUZZEL – MARIA LICHTMIS

Toen de tijd aanbrak waarop Maria en het kind volgens de **Wet** van **Mozes gereinigd** moesten worden, brachten zijn ouders Jezus naar Jeruzalem om Hem aan de Heer op te dragen, volgens het **voorschrift** van de Wet des Heren elke eerstgeborene van het **mannelijk** geslacht moet aan de Heer worden toegeheiligd, en om volgens de

bepalingen van de Wet des Heren een **offer** te brengen, namelijk een koppel **tortels** of twee jonge **duiven**. Nu leefde er in Jeruzalem een zekere **Simeon**, een **wetgetrouw** en **vroom man** die Israëls **vertroosting** verwachtte, en de heilige Geest rustte op hem. Hij had een **godsspraak** ontvangen van de heilige Geest dat de **dood** hem niet zou treffen voordat hij de **Gezalfde** des Heren zou hebben aanschouwd. Door de Geest gedreven was hij naar de tempel gekomen. Toen de **ouders** het kind Jezus daar binnenbrachten om aan Hem het voorschrift der Wet te vervullen, nam Simeon het kind in zijn **armen** en verkondigde Gods **lof** met de **woorden**: "Uw **dienaar** laat Gij, Heer, nu naar uw woord in **vrede** gaan: mijn ogen hebben thans

uw **Heil** aanschouwd dat Gij voor alle **volken** hebt bereid; een **licht** dat voor de **heidene** straalt, een **glorie** voor uw volk Israël." Zijn **vader** en moeder stonden **verbaasd** over wat van Hem gezegd werd. Daarop sprak Simeon over hen een **zegen** uit en hij zei tot Maria, zijn **moeder**: "Zie, dit kind is bestemd tot **val** of **opstanding** van velen in Israël. tot een teken dat weersproken wordt, opdat de **gezindheid** van vele **harten** openbaar moge worden; en uw eigen **ziel** zal door een zwaard worden **doorboord**." Er was ook een **profetes, Hanna**, een **dochter** van Fanuël, uit de stam van Aser. Zij was **hoogbejaard** en na haar jeugd had zij zeven jaren met haar man geleefd. Nu was zij een **weduwe** van vierentachtig jaar. Ze verbleef voortdurend in de **tempel** en diende God **dag** en **nacht** door **vasten** en **gebed**. Op dit ogenblik kwam zij naderbij, dankte God en sprak over het kind tot allen die de **bevrijding** van Jeruzalem verwachtten. Toen zij alle voorschriften van de Wet des Heren vervuld hadden keerden zij naar Galilea, naar hun stad **Nazareth** terug. Het kind groeide op en nam toe in **krachten**; het werd vervuld van **wijsheid** en de **genade** Gods rustte op Hem.

Streep de vetgedrukte woorden uit het evangelie van Maria Lichtmis door in het rooster.

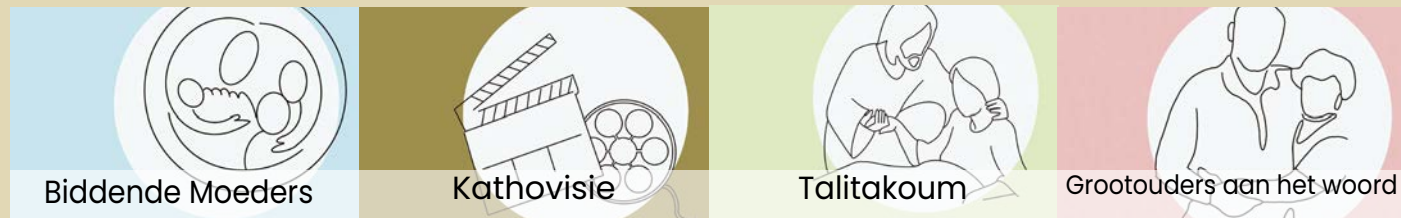
Er kan horizontaal, verticaal, diagonaal en ook achterstevoren gezocht worden. De overgebleven letters vormen samen een zin.

SMS de oplossing naar 0465 07 26 27 en maak kans op een mooi geschenk. De oplossing vindt u in het komende nummer van Porta Fidei.

Veel succes!

M	E	I	J	M	A	N	N	E	L	I	K	E	D	A	N	E	G	N
S	R	W	O	O	E	G	G	D	W	E	R	D	U	I	V	E	N	
Z	E	E	U	M	E	E	R	O	G	O	V	A	S	T	E	N	L	
E	T	T	R	D	Z	D	O	E	O	I	N	A	C	H	T	E	I	
G	H	A	E	A	E	R	E	B	D	U	N	N	L	H	P	H	C	
E	C	E	L	F	D	W	R	R	S	A	D	I	V	M	T	D	H	
N	O	F	B	E	O	O	U	S	S	B	V	E	E	E	V	E	T	
B	D	N	N	V	O	R	I	O	P	E	R	T	R	R	U	B	N	
E	N	S	H	D	O	M	P	W	R	B	H	E	E	S	E	E	G	
P	D	E	I	L	E	O	A	T	A	T	A	D	N	T	M	G	E	
A	I	Z	K	O	G	D	R	A	A	J	E	B	G	O	O	H	Z	
L	E	O	N	L	L	O	S	S	K	N	S	G	F	R	O	T	I	
I	H	M	O	E	O	D	C	H	C	N	N	F	T	T	R	E	N	
N	S	F	I	S	R	V	M	A	N	H	E	A	O	E	V	R	D	
G	I	J	Z	T	D	I	E	N	A	A	R	R	T	H	L	W	A	H
E	W	I	O	N	E	N	E	D	I	E	H	I	R	S	U	Z	E	
N	N	O	W	G	N	I	D	I	J	R	V	E	B	F	A	D	A	I
G	D	A	G	O	P	S	T	A	N	D	I	N	G	T	H	N	D	

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

PROGRAMMA

30 januari – 5 februari 2023

MAANDAG 30/01	DINSDAG 31/01	WOENSDAG 1/02	DONDERDAG 2/02
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	9:50 Radio Vaticaan live	9:50 Catechismus
10:30 De Kerk leeft	10:30 Mystieke lectuur	10:30 Grootouders aan het woord	10:30 De rots in de branding
13:00 Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00 Kerk in Nood	13:00 Menslievend	13:00 Klassiekuur
14:15 Vivendo	14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 De wereld van Radio Maria
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 Radio Vaticaan	17:30 De wereld van Radio Maria	17:30 Talitakoum	17:30 Radio Vaticaan
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 De rots in de branding	19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Grootouders aan het woord
20:15 De Herinnering	20:30 De Kerk leeft	20:15 Kathovisie	20:30 Pelgrim in eigen land

PROGRAMMA

6 – 12 februari 2023

MAANDAG 6/02	DINSDAG 7/02	WOENSDAG 8/02	DONDERDAG 9/02
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	9:50 Radio Vaticaan live	9:50 Catechismus
10:30 De Kerk leeft	10:30 Religieuze Poëzie	10:30 Grootouders aan het woord	10:30 De rots in de branding
13:00 Biddende Moeders	13:00 Anno Domini	13:00 Het zorgportret	13:00 Klassiekuur
14:15 Vivendo	14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 De wereld van Radio Maria
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 Radio Vaticaan	17:30 De wereld van Radio Maria	17:30 Talitakoum	17:30 Radio Vaticaan
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 De rots in de branding	19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Grootouders aan het woord
20:15 In gesprek met een religieuze	20:30 De Kerk leeft	20:15 Anno Domini	20:30 Pelgrim in eigen land

PROGRAMMA

13 – 19 februari 2023

MAANDAG 13/02	DINSDAG 14/02	WOENSDAG 15/02	DONDERDAG 16/02
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	9:50 Radio Vaticaan live	9:50 Catechismus
10:30 De Kerk leeft	10:30 Mystieke Lectuur	10:30 Verhalen van Sint-Jozef	10:30 De rots in de branding
13:00 Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00 De Leeswijzer	13:00 Missio werkt	13:00 Klassiekuur
14:15 Vivendo	14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 De wereld van Radio Maria
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 Radio Vaticaan	17:30 De wereld van Radio Maria	17:30 Talitakoum	17:30 Radio Vaticaan
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 De rots in de branding	19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Het Inzicht
20:15 De Herinnering	20:30 De Kerk leeft	20:15 De Leeswijzer	20:30 Pelgrim in eigen land

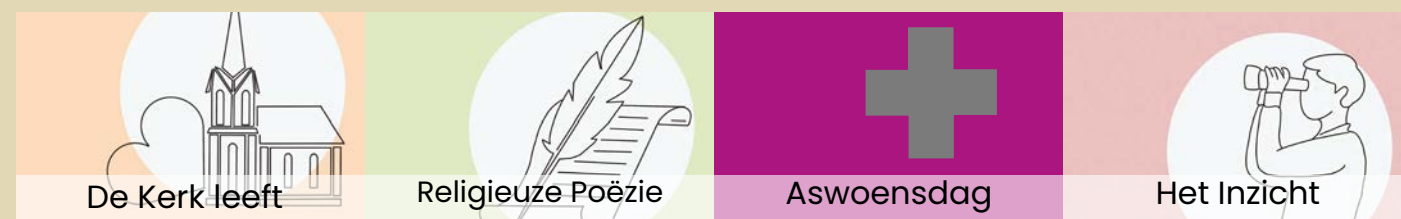
VRIJDAG 3/02	ZATERDAG 4/02	ZONDAG 5/02
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:30 Bijbellezing	7:30 Bijbellezing
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	8:50 Pelgrim in eigen land
10:30 Pelgrim in eigen land	11:00 Talitakoum	10:00 Eucharistieviering
13:00 Kruisweg	13:00 Menslievend	13:00 De Herinnering
14:15 Radio Vaticaan	14:15 Muziek	14:15 Vivendo
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 De week van Radio Maria	17:30 Jeugdcatechese	17:30 Jeugdcatechese
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Vivendo	19:30 De wereld van Radio Maria
20:15 Menslievend	20:30 Mystieke lectuur	20:15 Klassiekuur

VRIJDAG 10/02	ZATERDAG 11/02	ZONDAG 12/02
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:30 Bijbellezing	7:30 Bijbellezing
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	8:50 Pelgrim in eigen land
10:30 Pelgrim in eigen land	11:00 Talitakoum	10:00 Eucharistieviering
13:00 Kruisweg	13:00 Het zorgportret	13:00 In gesprek met een religieuze
14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 Vivendo
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 De week van Radio Maria	17:30 Jeugdcatechese	17:30 Jeugdcatechese
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Vivendo	19:30 De wereld van Radio Maria
20:15 Het zorgportret	20:30 Religieuze Poëzie	20:15 Klassiekuur

VRIJDAG 17/02	ZATERDAG 18/02	ZONDAG 19/02
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:30 Bijbellezing	7:30 Bijbellezing
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	8:50 Pelgrim in eigen land
10:30 Pelgrim in eigen land	11:00 Talitakoum	10:00 Eucharistieviering
13:00 Kruisweg	13:00 Missio werkt	13:00 De Herinnering
14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 Vivendo
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 De week van Radio Maria	17:30 Jeugdcatechese	17:30 Jeugdcatechese
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Vivendo	19:30 De wereld van Radio Maria
20:15 Missio werkt	20:30 Mystieke Lectuur	20:15 Klassiekuur

Dagelijks
op Radio Maria

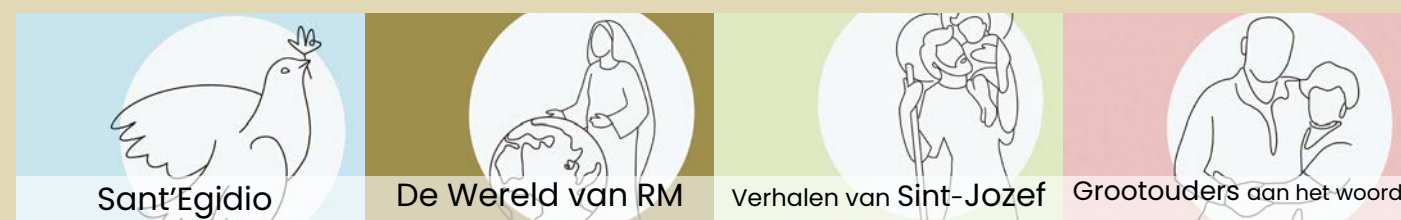
6:00	Bijbellezing
6:30	Lezingendienst
7:00	Angelus
7:02	Rozenkrans
8:30	Lauden
9:00	H. Mis (Zondag om 10u)
9:50	Catechismus
11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezing van de H. Schrift
12:00	Angelus
12:05	Middaggebed
12:15	Rozenkrans
12:40	Het heiligenverhaal van de dag
15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid
17:00	Vespers
18u30	Rozenkrans
19:00	Het heiligenverhaal van de dag gevolgd door 'Het Woord spreekt' (behalve op zondag)
21:30	Completen
21:45	Heiligen getuigen
22:30	Catechismus
23:30	Rozenkrans

PROGRAMMA

20 – 26 februari 2023

MAANDAG 20/02	DINSDAG 21/02	WOENSDAG 22/02	DONDERDAG 23/02
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	9:50 Radio Vaticaan live	9:50 Catechismus
10:30 De Kerk leeft	10:30 Religieuze Poëzie	10:30 Grootouders aan het woord	10:30 De rots in de branding
13:00 Biddende Moeders	13:00 Kerk in Nood	13:00 Menslievend	13:00 Klassiekuur
14:15 Vivendo	14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 De wereld van Radio Maria
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 Radio Vaticaan	17:30 De wereld van Radio Maria	17:30 Talitakoum	17:30 Radio Vaticaan
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 De rots in de branding	19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Het Inzicht
20:15 In gesprek met een religieuze	20:30 De Kerk leeft	20:15 Kerk in Nood	20:30 Pelgrim in eigen land

PROGRAMMA

27 februari – 5 maart 2023

MAANDAG 27/02	DINSDAG 28/02	WOENSDAG 1/03	DONDERDAG 2/03
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:45 De ochtend bij Radio Maria
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	9:50 Radio Vaticaan live	9:50 Catechismus
10:30 De Kerk leeft	10:30 Mystieke lectuur	10:30 Verhalen van Sint-Jozef	10:30 De rots in de branding
13:00 Rozenkrans vanuit Kibeho	13:00 Kathovisie	13:00 Menslievend	13:00 Klassiekuur
14:15 Vivendo	14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 De wereld van Radio Maria
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 Radio Vaticaan	17:30 De wereld van Radio Maria	17:30 Talitakoum	17:30 Radio Vaticaan
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 De rots in de branding	19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Het Inzicht
20:15 De Herinnering	20:30 De Kerk leeft	20:15 Kathovisie	20:30 Pelgrim in eigen land

VRIJDAG 24/02	ZATERDAG 25/02	ZONDAG 26/02
7:45 De ochtend bij Radio Maria	7:30 Bijbellezing	7:30 Bijbellezing
9:50 Catechismus	9:50 Catechismus	8:50 Pelgrim in eigen land
10:30 Pelgrim in eigen land	11:00 Talitakoum	10:00 Eucharistieviering
13:00 Kruisweg	13:00 Menslievend	13:00 In gesprek met een religieuze
14:15 Radio Vaticaan	14:15 Nonkel Pater weer achterna	14:15 Vivendo
16:00 Traject 90	16:00 Traject 90	16:00 Traject 90
17:30 De week van Radio Maria	17:30 Jeugdcatechese	17:30 Jeugdcatechese
19:30 Gebed Sant'Egidio	19:30 Vivendo	19:30 De wereld van Radio Maria
20:15 Menslievend	20:30 Religieuze Poëzie	20:15 Klassiekuur

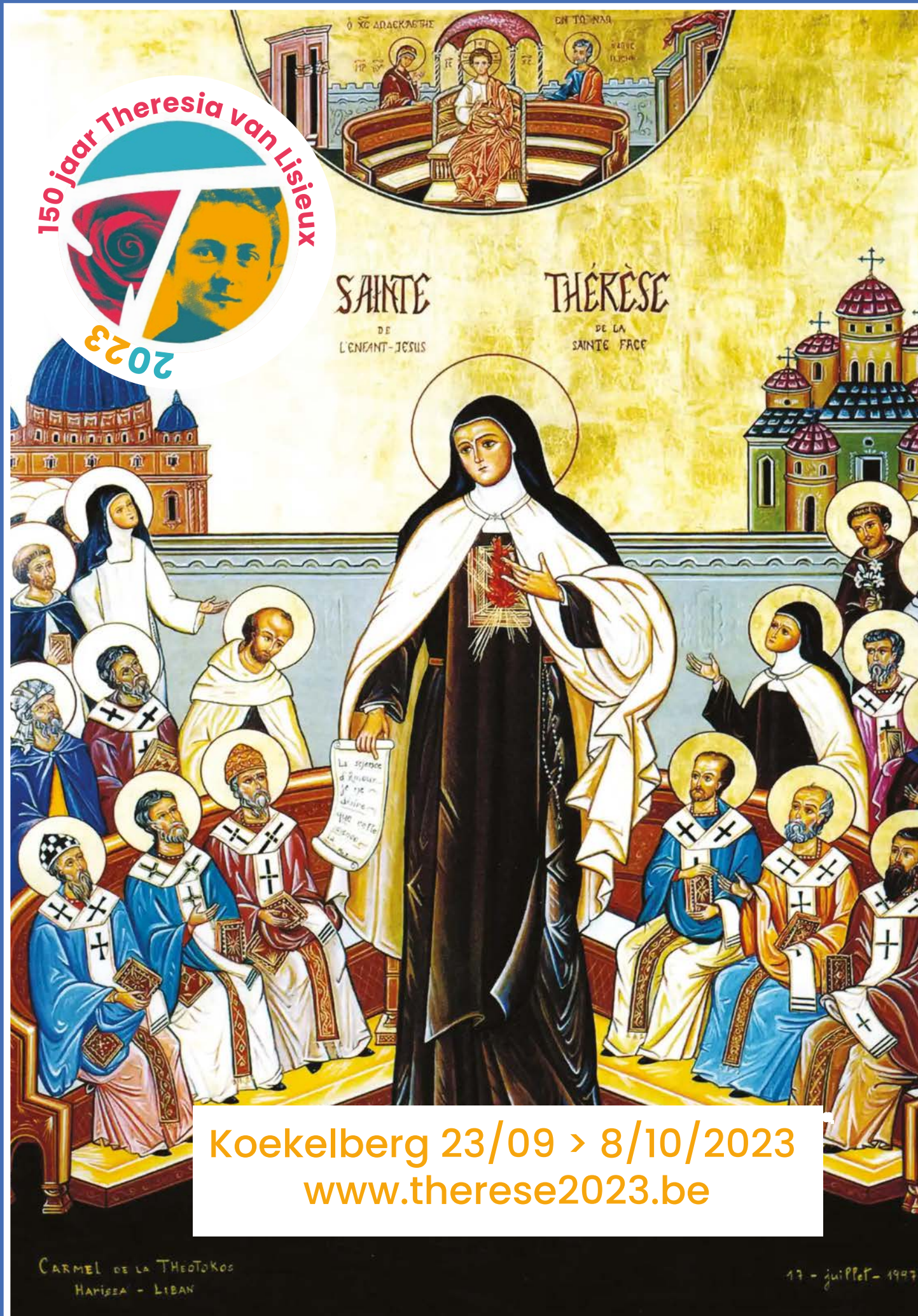
Catechismus FEBRUARI

Tijdens de maand februari kan u tijdens het programma catechismus verder luisteren naar de catechesereeks van **E.H. Michel Coppin** met als titel: **Missie vanuit het Evangelie**.

Vanaf Aswoensdag tot het einde van de vastentijd zal u telkens kunnen luisteren naar een catechese gebracht door de programmadirecteur van Radio Maria, **E.H. Karlo Tyberghien**.

Op maandag, dinsdag, donderdag, vrijdag en zaterdag om 9u50

Koekelberg 23/09 > 8/10/2023
www.therese2023.be